

Jan Wadowski

III Ogólnopolska Konferencja Naukowa: Wielowymiarowy charakter dialogu i jego rola w życiu ludzi - Wydział Teologiczny Uniwersytetu Poznańskiego (23-24 czerwca 2004 r.)

Wrocławski Przegląd Teologiczny 12/1, 194-195

2004

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

III Ogólnopolska Konferencja Naukowa: *Wielowymiarowy charakter dialogu i jego rola w życiu ludzi* – Wydział Teologiczny Uniwersytetu Poznańskiego (23-24 czerwca 2004)

Środowisko poznańskie kontynuuje rozpoczętą przed paru laty konferencję, której zasadniczym wątkiem jest dialog. Okazuje się, że kategoria ta ma wielopiętrowe znaczenia i odnosi się do różnorodnych kwestii, jak chociażby wychowanie czy stosunek Kościoła do społeczności żydowskiej. Konferencję rozpoczął ks. prof. dr hab. Paweł Bortkiewicz, Dziekan Wydziału Teologicznego UAM. Pierwsza sesja dotyczyła *Filozoficznej perspektywy dialogu*. Pierwsze wystąpienie wygłosił prof. dr hab. Marek Piechowiak (UZ – Zielona Góra) na temat *Ontyczne fundamenty dialogu*. Wykład opierał się na klasycznej filozofii, głównie na myśli św. Tomasza z Akwinu. Następnym wykładowcą był prof. dr hab. Krzysztof Wieczorek (UŚ Katowice), który mówił na temat *Człowiek otwarty na drugiego. Perspektywa filozofii Karola Wojtyły i Józefa Tischnera*. Dr Marek Rembierz (FUS Cieszyń) podjął temat *Wielowymiarowość dialogu w filozofii*. Natomiast pani dr Grażyna Lubowicka (UWr Wrocław) zajęła słuchaczy następującym tematem: *Spotkanie w obliczu innego. Czy E. Lévinas jest filozofem dialogu?* Innym filozofem zajął się mgr Marek Sopolniński (UAM Gniezno) *Od sytuacji granicznych do powszechnej komunikacji. Karla Jaspersa koncepcja dialogu*. Po interesującej dyskusji prof. Krzysztof Wieczorek rozpoczął sesję II na temat: *Teologiczna optyka dialogu*. Jako pierwszy w tej sesji wystąpił ks. prof. dr hab. Henryk Wejman (USz Szczecin) z referatem na temat *Teologiczny wymiar dialogu*. Następnie wystąpił ks. dr Szymon Stułkowski (UAM Poznań), prezentując temat *Posługa sakramentalna Kościoła jako przestrzeń dialogu*. Pani dr Alina Jagiellowicz (UWr Wrocław) zaproponowała natomiast temat *Współczesne interpretacje dialogu wczesnochrześcijańskich interpretacji postaci Chrystusa*. Ks. dr Ryszard Kozłowski (PAP Słupsk) sięgnął do niewyczerpalnego bogactwa Biblii i podjął temat wręcz dramatyczny, *Droga na górę Moria. Dramatyczny wymiar dialogu*. Po dyskusji nastąpiła przerwa. Trzecia sesja, której przewodniczył ks. prof. Henryk Wejman, podjęła *Psychologiczno-religijne konteksty dialogu*. Pierwszym występującym był prof. dr hab. Ryszard Stachowski (UAM Poznań), którego wystąpienie dotyczyło relacji matka – dziecko: *Psychologiczne aspekty dialogu interpersonalnego*. Z kolei prof. dr hab. Jerzy Ochmann (UJ Kraków) sięgnął do mało znanego myśliciela żydowskiego, Kooka: *Mistyka w służbie dialogu A.J. Kook*. Natomiast pani dr Magdalena Żardecka-Nowak (UR Rzeszów) zajęła się kwestią tożsamości: *Dialogiczne podstawy naszej tożsamości. Perspektywa komunitarystyczna*. IV sesji i ostatniej dnia 23 czerwca przewodniczył prof. Ryszard Stachowski. Pierwszym wstępującym był dr hab. Maciej Manikowski (UWr Wrocław), sięgając do polskiego filozofa dialogu: *Relacja dialogiczna a zło: propozycja Józefa Tischnera*. Dr Elżbieta Stawnicka (UZ Zielona Góra) sięgnęła do kwestii upadku: *Kondycja człowieka upadłego a problem zakłóconego dialogu*. Igor Strapko (UAM Kalisz) zajął się kwestią etyczną: *Między relacją a makroetyką. Zagadnienie możliwości filozofii dialogu jako filozofii „innego bez twarzy”*. Rozpoczętą dyskusję kontynuowano przy kolacji. Następnego dnia przewodnictwo na sesji piątej przejął

prof. Marek Piechowiak, jako pierwszy zaś wystąpił ks. prof. dr hab. Paweł Borkiewicz (UAM Poznań), wygłaszając wykład na temat: *Dialog na pograniczu kultur*. O. dr Paweł Nowak OP (UW Warszawa) sięgnął do tematu: *O pilnej potrzebie dialogu między kulturami*. Mgr Marian Pałka (UAM Poznań) natomiast podjął temat historyczny: *Warunki dialogu Kościoła katolickiego z Żydami w II Rzeczypospolitej*. Ks. dr Mieczysław Polak (UAM Gniezno) sięgnął po temat bardzo praktyczny, mianowicie: *Wspólnota parafialna miejscem dialogu*. Pani mgr Magdalena Pałka (UAM Poznań) nie opuściła wątku praktycznego, sięgając do rodziny: *Dialog w małżeństwie i rodzinie*. Po kolejnej już dyskusji i przerwie na kawę rozpoczęła się ostatnia, szósta sesja na temat: *Pedagogiczno-wychowawczy kontekst dialogu*. Sesji tej przewodniczył dr hab. Maciej Manikowski. Pani dr Wanda Kamińska (PAP Słupsk) wygłosiła wykład na temat *O uwarunkowaniach, pułapkach i sztuce dialogu w edukacji*. Natomiast pani dr Dominika Jacyk (UWr Wrocław) sięgnęła do Sokratesa: *Metoda sokratyczna: filozoficzny dialog nauczyciela z uczniem*. Sesję zakończył dr Jan Wadowski (PWT Wrocław) wystąpieniem na temat: *Projekt metody dialogicznej jako drogi spełnienia w theosis*. Konferencję zakończył prof. dr hab. Józef Baniak, pomysłodawca i organizator konferencji.

Wydaje się, że III Konferencja na temat dialogu nie tylko udowodniła jego znaczenie we współczesnym świecie, ale pokazała jego znaczenie i wartość dla nadchodzących pokoleń, ukazując różne aspekty i konteksty dialogu: od metafizyki, poprzez religię, mistykę aż po pedagogikę i psychologię. To rokuje bardzo dobrze na przyszłość, ponieważ temat dialogu musi być podejmowany na nowo i w nowych kontekstach.

Dialogiczna konferencja poznańska ukazuje się formie czasopisma – rocznika, noszącego tytuł *Filozofia dialogu*, którego redaktorem jest również prof. Józef Baniak.

Jan Wadowski

Wolfgang Klausnitzer, *Jesus von Nazaret. Lehrer – Messias – Gottessohn*, Regensburg: Verlag Pustet 2001, ss. 143

Topos plus – to nazwa nowej serii wydawniczej redagowanej przez Wolfganga Beinerta, emerytowanego profesora dogmatyki z Ratyzbony. Zamierzeniem Wydawcy jest przedstawianie aktualnie ważnych dla chrześcijaństwa tematów. Sposób opracowywania poszczególnych tematów uwzględnia: wprowadzenie w problematykę, biblijne podstawy, naukę Kościoła, historyczny i teologiczny rozwój badanego zagadnienia oraz jego znaczenie dla praktyki chrześcijańskiego życia.

Charakterystyczną cechą chrześcijaństwa jest jego historyczność, czyli fakt powołania się nie na baśnie, legendy czy mity, ale na historię i historyczną postać Jezusa z Nazaretu. Stąd też sprawą ważną dla chrześcijanina jest znajomość historii Jezusa z Nazaretu. Sama jednak znajomość losów Jezusa z Nazaretu nie rozstrzyga jeszcze o byciu chrześcijaninem. Dopiero indywidualna odpowiedź na pytanie, które Jezus osobiście stawia swoim uczniom: „Za kogo ludzie uważają Syna Człowieczego?”. Czy wprost pytanie skierowane do uczniów: „A wy za kogo mnie uważacie?” (Mk 8,27), rozstrzyga, czy dany człowiek jest lub czy będzie chrześcijaninem. To właśnie pytanie o Osobę założyciela chrześcijaństwa, zawsze istotne i aktualne dla chrześcijaństwa, stanowi zasadniczą treść książki